

ΓΙΑ ΜΙΑ ΑΝΤΙΤΟΥΡΚ ΜΕΣΟΓΕΙΑΚΗ ΣΥΜΜΑΧΙΑ

Μένιος Τασιόπουλος

(Δημοσιογράφος, & Αναλυτής Θεμάτων Ασφαλείας)

Copyright: Εφημερίδα “Επένδυση” (Σάββατο 8 Νοεμβρίου 2014) –
Publication date on RIEAS web site (www.rieas.gr) on 10 November 2014.

Ανώτατα στελέχη του USA State Department δεν κρύβουν τον προβληματισμό τους σε ημιεπίσημες συνομιλίες για την στάση της Τουρκίας στην ΑΟΖ της Κύπρου και την Ανατολική Μεσόγειο, υποστηρίζοντας ότι η ένταση στην θαλάσσια περιοχή κάνει τους επενδυτές, τις μεγάλες ενεργειακές εταιρείες διστακτικές να προχωρήσουν σε μεγάλες επενδύσεις σε έργα υποδομής για την εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων.

Την ίδια στιγμή σε μια μεγαλόπρεπη επίδειξη δύναμης και ματαιοδοξίας ο νέος Πρόεδρος της Τουρκίας, ο πρώτος εκλεγμένος από τον λαό, εγκαθίσταται σε ένα φαραωνικό κτίριο 1000 δωματίων, σε μια αχανή έκταση πρωτοφανούς πολυτέλειας. Ο Ερντογάν και το ισλαμικό νέο-οθωμανικό καθεστώς της Άγκυρας επιζητούν τον ρόλο του Χαλίφη στο σουνήτικο Ισλάμ και μια παγκόσμια ισχύ από τον Καύκασο μέχρι την Αφρική καθορίζοντας την γεωπολιτική σε στεριά και θάλασσα.

Η Τουρκία δε θέλει απλά να είναι μια Περιφερειακή δύναμη αλλά το «σπαθί του Προφήτη» σε Δύση και Ανατολή, ανοικοδομώντας την πάλαι ποτέ αυτοκρατορία της, σε μια επιχείρηση αναστροφής του Ανατολικού Ζητήματος. Μοιάζουν αφελείς, καθημερινά διαψευδόμενοι από την καθημερινότητα, όσοι συνεχίζουν να μιλούν για μια Τουρκία μέλος του ΝΑΤΟ, υποψήφιο μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, σημαντικό σύμμαχο απέναντι στις στρατιές του πραγματικού Χαλιφάτου, του ISIS, για τις ΗΠΑ και την Δύση.

Είναι εμφανές από τις κινήσεις στρατιωτικού τύπου εντός της ΑΟΖ της Κύπρου, την αυξανόμενη ένταση στο Αιγαίο, τις εκκαθαριστικές επιχειρήσεις εναντίον των Κούρδων, τη στήριξη της Τζιχάντ στην Συρία, την προσπάθεια ελέγχου εδαφών του Ιρακ, την με κάθε τρόπο ψυχροπολεμική αντιπαράθεση με την Αίγυπτο και το Ισραήλ, ότι η Τουρκία δεν είναι πλέον σταθεροποιητικός παράγοντας ισορροπίας στη Ενδιάμεση Ανατολή, την Βόρειο Αφρική, τα Βαλκάνια και κυρίως την ενεργειακά σημαντική Ανατολική Μεσόγειο.

Άρα τα δόγματα του παρελθόντος θα πρέπει να ανατραπούν και μια σειρά από ισχυρές, δομημένες χώρες και έθνη της ευρύτερης περιοχής, θα πρέπει να έρθουν σε μια «εγκάρδια συνεννόηση» ως μια νέα Ανταντ, ξεπερνώντας τους μεταξύ τους όποιους ανταγωνισμούς, προκειμένου όχι μόνον στο εμπορικό, πολιτικό, διπλωματικό επίπεδο αλλά και σε αυτό καθαυτό το στρατιωτικό να οργανώσουν μια «ατσάλινη ασπίδα» στη ξηρά, τον αέρα και προπάντων την θάλασσα απέναντι στον επεκτατισμό και την εκτός ορίων ματαιοδοξία της Τουρκίας.

Στις αρχές του 20^{ου} αιώνα η τότε «εγκάρδια συνεννόηση» μεταξύ Άγγλων και Γάλλων, η πρώτη Ανταντ καθόρισε σύνορα και ζώνες επιρροής στην Μέση Ανατολή, την Αφρική και την Μεσόγειο που έμειναν σε ισχύ για έναν περίπου αιώνα. Αυτά τα σύνορα πλέον δεν υπάρχουν. Κατέρρευσαν στην Μεσοποταμία και ένα ντόμινο δομικών ανατροπών εξελίσσεται.

Μια νέα Ανταντ, μια πραγματική Μεσογειακή Συμφωνία Ισχύος αποτελούμενη από την Ελλάδα, Κύπρο-σε ενιαίο χώρο πλέον- Ισραήλ, Αίγυπτο και τελικά Ιορδανία θα δώσει τη λύση της συγκρότησης μιας περιφερειακής συλλογικής δύναμης αποτροπής του χάους της Τζιχάντ, των αιρέσεων του Ουαχαμπιτισμού, αλλά και της Τουρκικής επικυριαρχίας επί των ενεργειακών περιοχών.

Με δεδομένη την διάθεση των ΗΠΑ να επικεντρώσουν την στρατιωτική ετοιμότητα τους στον Ειρηνικό, τον άτυπο άξονα Λονδίνου- Βερολίνου να συνεχίζει να στηρίζει την στρατηγική της Τουρκίας, την Ρωσία να έχει τα δικά της πλάνα και τον πολεμικό της στόλο στην περιοχή, την Γαλλία κυρίαρχο σύμμαχο στον Ευρωπαϊκό Βορρά μια «εγκάρδια συνεννόηση» Χριστιανών, Εβραίων και Μουσουλμάνων στην Μεσόγειο είναι η πλέον αξιόπιστη και επιβεβλημένη προοπτική.